

Thermae Palace

bijna plat...

In Nicoles Vrolijk België wordt benevens pils gezelligheid getapt. Er kijkt van aan de barstoel een collectie van liefst een 300-tal hoofddeksels als mutsen, hoeden, kepi's en de jockeymuts van de plaatselijke bekende jockey Theo op je neer. Hoofddeksels waarin men zowel politiekepi's, cowboyhoeden en zelfs mutsen uit Israël terugvindt. Vandaag is Nicole 34 jaar getrouwd met ex-brandweerman Gilbert Beschuyt en pochen ze samen op Pascal, een pracht van een zoon die het tot advocaat bracht en thans in Zwitserland woont. Vrolijk België, gelegen aan de Aartshertogstraat 55, heeft als goalgetters van de leute niemand minder dan Willy Dedoelder en... natuurlijk de enige échte ex-Hermesser Foene Claes. (Foto ET)

Ze was 18 jaar toen ze in 1964 in haar eentje naar Oostende met vakantie kwam, verliefd werd op brandweerman Gilbert Beschuyt... en met hart en nieren verzoop in het bruisende toerismenest Oostende. Voilà blonde Nicole Walraevens met het roodgloeiend socialistisch hart, die vanuit Noordstar en Achturenhuis niet meer was weg te slaan... geroepen als ze was om — met de naam van manlief Beschuyt — op haar 30ste de allereerste vrouwelijke socialistische schepen van de stad Oostende te worden.

Als oudste uit een gezin van twee dochters en drie zonen kwam Nicole achter vader Richard Walraevens, een kolerige zot die dwang en onrecht het proletariaat ooit aangedaan nooit vergat en daarom nimmer afstand zou doen van zijn socialistische principes. De gewezen schilder is 82 jaar en doet zelfs vandaag niet onder voor jonge rooie valken.

Primus op school, maar koleriek als vader

De Walraevens hebben nooit *stuten zoender butter* gekregen. Ze hadden het niet breed, maar er was toch nog altijd eten genoeg. Mama Simonne Maes, licenciat in geschiedenis, was een brave ziel die al te vroeg op 42-jarige leeftijd overleed. In die tijd sukkelde vader met een tumor in de longen. Nicole, de oudste, was een complete rode schellebel: als snotneus trok ze al op met de Rode Valken, turnde en blies saxofoon als een 'verworpene der aarde'..., die dedju toen al vrank was en vrij geworden!

— **Lief ding of kleine feeks?**

— Nicole: „Een beetje haantje-vooruit shotte ik al even hard tegen de bal als de jongens... en was trouwens ook op andere manieren niet benauwd om tegen het zogezegde sterke geslacht op te boksen. Was ook niet bevreesd om eens *achter d'hagen te lopen*, je weet wel een namiddagje de school ontlopen om je kont aan boeken en examens te ve-gen.”

— **90-percenter of gulden middelmaat?**

— Nicole: „Ik leerde bij manier van spreken al spelend, was steevast primus van de klas en miste dan ook nooit mijn 90 percent. Sportief kwam ik aan mijn trekken bij de socialistische gymclub Rust Roest en kon mij dermate wren op de evenwichtsbalk. Later heb ik nog gevolleybald bij het Oostendse Davoko.”

— **Kunst, muziek, zang?**

— Nicole: „Potlood en penseel waren niet aan mij besteed. Zang al evenmin, ik kweel zo vals als een kat. Bij de fanfare De Verbroedering heb ik met graagte soprano-saxofoon geblazen. Als er nu een muzikensemble in Vrolijk België komt, leen ik wat graag dit specifieke blaasinstrument van een muzikant als Norbert Baeteman.”

— **Als kind nog in de 1-mei-stoet gelopen?**

— Nicole: „Potverdikke, ik zat nog in mama's buik toen ik al in de stoet ging. Ik heb nooit die feestelijke strijddag van de socialisten gemist. Graag erbij gezegd dat Geraardsbergen een verdomd rooie nest is.”

In de clinch met brombeer Sebastiaan Boudolf...

Nicole was zoever feministe dat ze al altijd op de bres stond voor de rechten van de vrouw. Ze geeft toe nooit echt met mannen overhoop te hebben gelegen, maar voegt er bitsig aan toe *dat een vrouw vandaag nog altijd dubbel zoveel moet presteren als een man om aanschijn en vertrouwen bij de maatschappij te kunnen opwekken*. Vandaar haar trots

hier in Oostende tamelijk rap als politica gewaardeerd te zijn geweest.

— **Wat was jou sterkte op het ogenblik dat je je politiek op de voorgrond werkte?**

— Nicole: „Vergeet niet dat in die feministische catacomben-tijd er meer klinkende namen uit een nogal dictatoriale hoek durfden komen. Je mocht John Lauwereins — nochtans een respectabele selfmademan die op voorbeeldige wijze insprong voor minister Jan Piers — niet onderschatten en ook bazige Kamiel De Houck heb ik eens met 'baas in eigen buik' en 'wat baten kaars en bril als de uil niet zien en wil...' op een minder prettige *gazette-ecrituur*je vergast.”

— **Durfde je vloeken in de kerk zoals Sebastiaan Boudolf — met of zonder micro! — de gemeenteraad overdonderde?**

— Nicole: „Boudolf was vreselijk kwaad op mij. Hij was gewoon een produkt uit de mannenwereld, dat nog met een meewarige goedheid op de moeder aan de haard neerkeek. 'Over mijn lijk... geen vrouw in de politiek!', was een voor hem op het lijf geschreven mannenkreet. Rooie Sebastiaan had echt veel te oude gedachten. Daar bromberen mij geen angst inboezemen, ben ik dan ook heel dikwijls met hem in conflict gekomen.”

— **Hoe zag jou stemmenportemonneeke eruit?**

— Nicole: „Mijn eerste verkiezing bracht me 700 stemmen op, de tweede keer haalde ik 1300 voorkeurdopkes... en ik werd de oppositie ingebonjourd met een 2000-totaal. Dit laatste was politiek langs zijn mistroostigste en degoutantste kant.”

Nicole behoedde Thermenpaleis van afbraak...

Met een speciaal duwtje van Fons Laridon en het feit dat voor Raymond Miroir niet langer politiek mandaat en dokterspraktijk samengingen, deed Nicole in januari 1977 haar intrede als *scheper Beschuyt* in het Oostendse college. Hetzelfde overkwam Fernand Bourgois toen hij Louis Van Hoorne mocht vervangen.

— **Thermenpaleis was onder jou bevoegdheid ?**

— Nicole : „Geen beste beetje, als je weet dat de Thermen op dit ogenblik verlieslatend waren en er stemmen opgingen tot afbraak, alwaar zowel binnen- als buitenlandse bouwpromotors op dit ogenblik niet vies voor waren. Het maakt vandaag mijn fierheid uit dat ik door mijn verzet het behoud van dit gebouw heb kunnen verzekeren.”

— **Jou argumentatie... en finale akkoord ?**

— Nicole : „Mijn standpunt was dat Vlaanderen evengoed als het Waalse Chaudfontaine en Spa zo'n thermaal instituut binnen zijn muren mocht hebben. Vooral dan omdat de kust en inzonder Oostende samenwerkte met 'Les Heures Claires' en 'Lucht en Zee', wier patiënten in het Thermenpaleis kuren en baden namen. Dat de afbraak finaal werd afgewezen, daarvoor heeft de huidige kursaaldirecteur Willy Verdonck gezorgd, toen hij concessionaris werd van de Thermen en met kolossale energie en nog meer kosten dit prachtig belle-époque monument van de ondergang redde.”

Jongste raadslid van
België

— **Had jij het in jou tijd ge-**

makkelijker of moeilijker dan Hilde Veulemans en Marina Willems vandaag ?

— Nicole : „Laat ons stellen dat het vandaag normaler overkomt dat een vrouw politiek bedrijft. Ik moest gewoon als vrouw macho-stoer doen, of ik maakte geen kans. Weet je dat ik ooit het jongste gemeenteraadslid was van België... en ook de eerste Oostendse politica die in het schepencollege haar verschijning maakte ?”

— **Naar welke politicus keek jij op ?**

— Nicole : „Naar de Hobokense Jos Wyninckx... en naar de Oostendse Jan Piers. Deze laatste was een enorm open mens, iemand die iedereen zou geholpen hebben wanneer het nodig was. Iemand ook die je ging tegenhouden als je iets ging doen... dat baat noch vruchten afwierp. Net zoals hij buitengewoon amicaal was met liberale Jeanne Pauwelyn, kon hij mij bij manier van spreken met *Nicolleke* tegen zijn gilet trekken. Betreffende het Thermae Palace zei Langejan mij : je moet dat zo overhaast niet doen, doe het in stukjes...”

'k Zoen niemi willen werekieren noa Giesbè-èrgen...

Politiek is een blaas. Pfuut zegt de blaas... en de politicus ligt daar. Trok Fons Laridon de verkeerde kaart door wat té uitdrukkelijk het burgemeesterschap na te jagen ? Wie zal het zeggen... Feit is dat de sjosjes na de volgende verkiezingen uit de meerderheid werden gebonjourd en Nicole Beschuyt terug naar de onder-

ste militantenregionen werd verwezen. Hartzeer hieromtrent zal wel immer knagen...

— **Dan duik je, rechtover Boele Van der Cruyssen dan nog wel, in het Mariakerkse Vrolijk België.**

— Nicole : „Dat gebeurde op 8 maart 1988 eerder domweg, toen een zekere Micheline uit de zaak trad... en Gilbert en ik besloten het volkscafé over te nemen.”

— **Hoe vrolijk gaat het er bij Nicole aan toe ?**

— Nicole : „Geloof me, héél vrolijk. Er is hier een spaarkas, carnavalgroep Neptunus... en honderd-en-één gelegenheden om feestjes in te richten. Er heerst hier nog een ouderwetse ambiance. Zo maar kempt hier iemand een smartlap of een lovesong af. Dinsdag is onze sluitingsdag... maar voor de rest van de week is het hoholadiééé, als je weet wat dit

zeggen wil !”

— **Hoe veel hou je van Oostende ?**

— Nicole : „Zo veel dat ik zowel naar ziel als naar dialect de puurste *Ostènsche* ben geworden. Ik kan zee, strand, pier... en vooral Mariakerke voor niets ter wereld missen. Vorig jaar hebben we mijn „10 jaar tap” op een verschrikkelijke feestelijke manier gevierd !”

— **Hocuspocus... je moogt alles herdoen ! Ga je weer de poltiek in of ga je direct naar de barkruk van Vrolijk België ?**

— Nicole : „Zonder nadenken ga ik terug de politieke arena in. Ik heb het graag gedaan en moet bekennen dat de politiek nog altijd kriebelt. Vooral dan als de verkiezingstijd nadert, ben ik daar heel gevoelig aan. Ik ben zelf nog altijd in hart en nieren socialiste en kom nog

altijd in contact met de rooie garde. Dat zal wel nooit veranderen...”

— **Geraardsbergen met zijn Krakelingenworp, Bartholomeuskerk, fameuze 'muur'... en Manneke Pis, keer je er ooit terug ?**

— Nicole : „Om het eens in mijn oorspronkelijk Oost-Vlaams dialect te zeggen : 'k zien zo geiren Ostende, dank aliecht niemi willen werekieren noa Giesbè-èrgen... Het Oostendse Mariakerke werd mijn gelukzaligheid. Onder preses Fernand Lannoye werd ik ondervoorzitter van de plaatselijke Handelaarsbond. Dat veronderstelt je inzetten voor de 200 Mariakerkse commercianten alhier. Hand in hand met de Dienst voor Toerisme activiteiten spuien als bloemencorso, Mariakerkerie, avondmarkten en initiatieven allerhande.”

Werken in het stadhuis van Oostende

Collega's niet echt handtastelijk

In 1996 keurde het stadsbestuur een beginselverklaring goed waarin staat dat ongewenst seksueel gedrag op het werk ontoelaatbaar en onduldbaar is en waarin maatregelen opgenomen zijn die werknemers beschermen tegen ongewenst seksueel gedrag op het werk.

Hiertoe werden twee vertrouwenspersonen aangeduid bij wie klachten kunnen gemeld worden. Nu blijkt dat de drempel voor het melden van klachten te hoog is. Daarom stelt de Interne Begeleidingscommissie Gelijke Kansen voor het aantal vertrouwenspersonen (ook op lagere niveaus) uit te breiden. Het mandaat van de twee al aangeduide vertrouwenspersonen moet dit jaar worden hernieuwd en de procedure van het officiële onderzoek moet worden herzien. Het houden van gesprekken zou bij voorkeur in een aparte ruimte moeten geschieden maar die ruimte moet zich volgens de commissie niet noodzakelijk in het stadhuis bevinden. Stadssecretaris Johan Vandenabeele gaf dinsdag discreet te kennen dat er ten stadhuize niet echt klachten zijn over handtastelijke collega's en/of seksuele insinuaties. „Mocht er al een personeelsklacht zijn dan wordt die strkt vertrouwelijk behandeld” aldus de secretaris. „Alleen als het gerecht bij dergelijk incident wordt ingeschakeld, wordt ook het bestuur bij de zaak betrokken.”